

Déjà vu a Boí Taüll

El comitè d'empresa del complex turístic de Boí Taüll ha desconvocat la vaga que tenia previst de fer, després de cobrar, 13 dies més tard, els salaris del mes de juny.

L'empresa devia el sou del mes de juny als seus treballadors i treballadores i aquests tement que no passés el mateix que en temporades anteriors van decidir passar a l'acció. En assemblea, no van acceptar la proposta de cobrar el mes de juny en tres vegades, el 33% de la nòmina cada cop, i van acordar donar uns terminis mínims per als pagaments dels mesos juny, juliol i agost del 2015.

La plantilla segueix sense veure clar el futur de l'empresa. Cal recordar que la temporada d'estiu passada es van cobrar les nòmines del juny, juliol i agost el mes d'octubre. Aquesta situació s'arrossega des de la temporada 2008-2009, amb retards en els salaris i sense pujades salarials, i a més fent el gran sacrifici d'haver de transformar, sense cap indemnització i per al bé de l'empresa, els contractes de fixos en fixos discontinus.

La plantilla està tipa que la direcció de l'empresa la utilitzi per pressionar quan negocia els préstecs amb la Generalitat, la mateixa utilització que fa dels clients dels hotels. Boí Taüll Resort és una empresa gran que necessita una bona previsió tant de fons com d'actuacions que a dia d'avui no existeixen, es prenen decisions de qualsevol manera i improvisant cada dia.

Els treballadors i treballadores de Boí Taüll seguiran els esdeveniments amb molta atenció i l'únic que pretenen és cobrar cada mes i poder seguir treballant amb dignitat. ■

Encara queda un bri d'esperança a Indox de Tàrraga

Deixàvem els treballadors i treballadores d'Indox de Tàrraga esperant tensament com acabava el procés concursal, esperant si algun inversor es quedava amb la unitat productiva i subrogava part de la plantilla d'Indox. No ha estat així i el concurs s'ha declarat desert, hi ha pesat molt, en la manca de solució final, els deutes de l'empresa amb la Seguretat Social i amb els treballadors i treballadores, als quals devien unes quantes nòmines.

En aquest moment tota la plantilla està a l'atur, fa pocs dies van despatxar els últims treballadors i treballadores que quedaven contractats, i al setembre s'iniciarà el procés de la venda dels actius de l'empresa.

L'esperança per la qual treballa i lluita ara el comitè d'empresa és que tinguin prioritat els compradors dels actius que es quedin amb el major nombre de treballadors possible. ■

editorial

Temps de canvi

La societat catalana i espanyola està immersa en un procés esperançador, i alhora incert, que generi un profund canvi polític sobre el qual construir l'edifici social de les properes dècades. CCOO mai no hem defugit el compromís, la responsabilitat i la implicació en els espais de debat polític i social, aportant propostes adreçades a fer una societat més lliure, justa i cohesionada. Avui, com durant els 50 anys d'existència del sindicat, aquest ha estat un dels nostres trets identificatius. Ho vam poder comprovar en l'acte commemoratiu del cinquantenari celebrat a Lleida el mes de març.

En un moment de gran transcendència, com el present, no seria comprensible que CCOO quedés exclòs, o autoexclòs, del procés de sanejament polític, econòmic i social. La història ens ha ensenyat que ningú no posarà els interessos de la classe treballadora sobre la taula si no ho fem nosaltres.

El temps del canvi abasta totes les estances socials. També CCOO el necessitem per deixar enrere mètodes i procediments obsolets que, en la majoria dels casos, sobreviuen només per inèrcia i són un llast per a l'organització. En l'Assemblea sindical oberta celebrada a Lleida el 26 de juny, es van palesar les ganes de canvi per millorar l'organització i l'acció sindical, i seguir sent una eina útil. De ben segur que als enterradors del sindicalisme no els fa cap gràcia aquest procés de balanç i proposta que ha endegat el sindicat.

Anys enrere aquests mateixos agents van intentar avortar el naixement del sindicalisme organitzat que, avui com ahir, perceben com un perill per als seus interessos. Llavors un grapat de gent, amb molt de compromís i coratge, bastiren CCOO i amb el seu impuls van posar en marxa una organització que ha estat capdavantera en la lluita sindical i social. Amb tots ells, hi tenim un deute de gratitud i, malgrat que no és possible el reconeixement individual, ho personalitzem amb el company Chema Bravo, que el passat 8 de juliol rebé la Medalla al Treball President Macià.

Ara li toca agafar el relleu a la generació de la societat sorgida de la revolució tecnològica, cultural i social dels darrers vint anys. Li toca entomar el repte d'inserir el sindicat en aquest nou escenari sense perdre de vista la raó de ser del sindicalisme i fent els canvis necessaris per ser més útils als treballadors i les treballadores i més determinants en els fòrums de decisió de les condicions de treball, en particular, i socials, en general. ■

HORARI D'ESTIU:

**Del 22 de juny al 6 de setembre,
de les 8 del matí a les 3 de la tarda.**